

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.604 van 8 februari 1999
in de zaak A. 80.925/IX-1531.**

In zake : Walter VAN ACKER,
wonende te GENT,
Spijkstraat 91

tegen :

de Nationale Maatschappij der Belgische
Spoorwegen,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. D'HOOGHE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertstraat 47-51.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Walter VAN ACKER op 30 oktober 1998 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van het Directiecomité van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) waarbij hij wegens beroepsongeschiktheid wordt ontslagen als stage-doend onderstationschef met een vooropzeg van drie maanden;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 12 januari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 februari 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. CORNUT, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat B. SCHUTYSER, die loco advocaat D. D'HOOGHE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1.1. Verzoeker slaagt voor een aanwervingsexamen voor onderstationschef en treedt op 14 april 1997 in dienst bij de NMBS als stagedoend onderstationschef.

1.2. Met betrekking tot die stage bepaalt bundel 501, Titel III, deel III, E, II, van het Algemeen Reglement Personeel en Sociale Zaken van de NMBS dat de onderstationschefs tijdens hun stage een opleiding moeten volgen bestaande, enerzijds, uit de cursus 2000 van het vakonderwijs voorzien voor hun graad en, anderzijds, een beroepsopleiding "beweging" specifiek voor hun betrekking. Deze laatste wordt verstrekt door de diensten van Transport volgens de modaliteiten die voorzien zijn in het onderwijsplan, waarvan iedere kandidaat een exemplaar ontvangt bij de aanvang van de vorming. Hij kan slechts vast benoemd worden nadat hij

geslaagd is in de ondervraging over de cursussen die hij heeft moeten volgen.

1.3. Verzoeker volgt de cursus 2000, de basisopleiding "beweging", de module "goederen" en de module "seinhuizen". Hij slaagt in een eerste fase in de testen met betrekking tot de cursus 2000, de module "basisopleiding beweging" en de module "goederen".

Op 10 december 1997 vermeldt zijn onmiddellijke overste overeenkomstig de voorschriften van het personeelsstatuut in een zesmaandelijks stageverslag over verzoeker dat zijn stage mag voortgezet worden maar dat verzoeker zich verder moet blijven bekwamen in de seininrichting. Verzoeker viseert dit stageverslag op 11 december 1997.

1.4. Op 29 januari 1998 start de opleidingsmodule "seinhuizen" en verzoeker moet de opleiding seinhuistechniek van het type "EBP" volgen. Hij slaagt evenwel niet in de testen die in de loop van de maand maart 1998 die opleiding afsluiten. Ook in de herkansingstest mislukt hij.

1.5. Op het einde van zijn stage wordt hij niet vast benoemd. Hij wordt nochtans verder tewerkgesteld in het Station Antwerpen-Noord waar hij uitsluitend wordt belast met taken als adjunctonderstationschef met toezicht op de bewegingen van de rangeringen.

1.6. Er wordt hem aangeboden in dienst te treden met een tijdelijke aanstelling in de lagere functie van factageklerk. Op dit aanbod gaat verzoeker niet onvoorwaardelijk in.

1.7. Bij beslissing van onbekende datum, maar aan verzoeker meegedeeld bij schrijven van 22 september 1998, beslist het Directiecomité van de NMBS verzoeker

af te danken met de statutaire vooropzeg van 3 maanden ingaand op 1 oktober 1998.

1.8. Die beslissing is het voorwerp van de vordering van verzoeker;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, verzoeker aanvoert dat hij per 1 januari 1999 "op straat (zal) staan" indien de beslissing niet wordt geschorst en dat het hem door zijn afdanking niet meer mogelijk is welke andere betrekking dan ook bij de NMBS te verkrijgen en dat hij geen andere betrekking meer zal kunnen aannemen wil hij niet het risico lopen zijn belang voor de vernietigingsprocedure te verliezen zodat zijn enig alternatief erin bestaat werkloos te blijven gedurende de hele duur van de vernietigingsprocedure; dat mocht hij daarentegen binnen het statutair kader van de NMBS blijven in afwachting van de uitspraak over het annulatieberoep "de terugkeer naar zijn status ante quem probleemloos (zou) verlopen" en hij ook het risico niet loopt zijn belang te verliezen; dat hij ten slotte van mening is dat voor het geval de bestreden beslissing niet geschorst wordt hij de mogelijkheid verliest om deel te nemen aan examens

die inmiddels in de schoot van de "met een acuut personeelstekort" kampende NMBS zullen worden georganiseerd;

2.3. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen hierop repliceert dat verzoeker "manifest geen blijk (geeft) van het rechtens vereiste moeilijk te herstellen ernstig nadeel om de schorsing van de bestreden beslissing te bekomen"; dat volgens haar de argumentatie dat verzoeker ingevolge zijn afdanking onmogelijk nog een statutaire betrekking bij de NMBS zou kunnen verkrijgen feitelijke grondslag mist aangezien er niets aan in de weg staat dat verzoeker opnieuw deelneemt aan wervingsexamens, zelfs aan dat voor onderstationschef, en dat hij, indien hij de stage met goed gevolg doorloopt, vast benoemd zou worden; dat het aanvaarden van een nieuwe betrekking volgens de verwerende partij voor verzoeker ook niet noodzakelijk betekent dat hij zijn belang zou verliezen bij zijn vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing; dat dit, steeds volgens de verwerende partij, enkel het geval zal zijn indien de vernietiging hem geen enkel voordeel meer zou kunnen opleveren, wat hij niet aantoonst en dat dit bovendien een louter hypothetisch nadeel is dat ook "niet voortvloeit uit de bestreden beslissing zelf, maar wel uit een eventuele toekomstige beslissing"; dat zij verder stelt dat het verlies van kansen tot deelname aan examens en promotiekansen binnen de NMBS als nadelen in verband met de verdere loopbaan van verzoeker, niet in aanmerking kunnen worden genomen; dat in dat verband verzoeker het trouwens niet aannemelijk maakt waarom het voor hem na een eventuele vernietiging onmogelijk of zelfs maar moeilijk zou zijn om een loopbaan bij de NMBS uit te bouwen en dat zijn bewering dat er zich enkel nu ruime promotiekansen aanbieden bij de NMBS louter hypothetisch is en door geen enkel gegeven of document wordt gestaafd; dat ten

slotte de Raad van State voorheen reeds heeft benadrukt dat een ontslag van een stagiair wegens beroepsongeschiktheid geen moeilijk te herstellen en ernstig nadeel veroorzaakt wegens het reeds precaire karakter van de situatie als stagiair en zeker als zulk ontslag vergezeld gaat van een redelijke opzegtermijn;

2.4. Overwegende dat niet ingezien wordt waarom verzoeker bij niet-schorsing van de bestreden beslissing gedwongen wordt om gedurende de hele duur van de vernietigingsprocedure werkloos te blijven; dat immers niets hem belet om aan nieuwe wervingsexamens van de NMBS deel te nemen; dat bovendien het feit dat hij een andere betrekking, bij de NMBS of elders, zou aannemen niet automatisch insluit dat hij zijn belang bij zijn vernietigingsberoep zou verliezen; dat het eventuele verlies van carrièrekansen binnen de NMBS te hypothetisch is om als een ernstig nadeel beschouwd te worden; dat tenslotte het argument van verzoeker dat hij per 1 januari 1999 werkloos zal zijn en "zich misschien, als uitkeringsgerechtigde werkloze zal kunnen inschrijven bij de RVA" bij een loutere bewering blijft en dat bovendien het gegeven ontslag vergezeld van een opzegtermijn van drie maanden gelet op de natuur zelf van het reeds precaire karakter van zijn tewerkstelling als stagedoend onderstationschef op zichzelf geen ernstig nadeel kan opleveren; dat uit wat voorafgaat volgt dat het niet bewezen is dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aan verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat één van de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen bijgevolg niet vervuld is; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing derhalve niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht februari 1900 negenennegentig, door :

de H.	L. HELLIN,	wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.